

A tak choďte, čiňte učeními všetky národy krstiac ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko čokoľvek som vám prikázal.
A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Amen. (Matúš 28. 19 - 20)

SO SVOJOU DUŠOU SA NEZAHRAVAJTE

Pri počutí frázy "dobrá duša" máme tendenciu myslieť na večný súd.

Aj napriek tomu, priateľu môj drahý, kvalita ľudského života závisí viac na jeho duši než na čomkoľvek inom. Optimizmus, radosť, láska, pokoj, dobrý spánok a sladké sny závisia na stave našej duše.

A preto je najlepším práním "dobrá duša". A to nie dobrá duša po smrti ale dobrá duša v celom priebehu nášho života. Dobré jedlo uspokojuje inštinkt zvaný "hlad", ktorý je spôsobený poklesom hladiny výživových látok v krvi.

Smäd je ďalším inštinktom spôsobeným dehydratáciou organizmu. Voda odstraňuje smäd.

Napriek tomu nemôžeme povedať, že tým, že si dáme dobrý obed, alebo vypijeme veľa vody, alebo si dáme dobrý nápoj, sa staneme radostnými a šťastnými.

Keď niekedy zjeme viac, než by sme mali, cítíme ťarchu a ľutujeme, že sme sa prejedli.

Spíme lepšie, keď jeme viac? Sníva sa nám niečo pekné, alebo je náš spánok nekľudný?

Dobré sny nezávisia na dobrom jedle, dobrom nápoji, mäkkej posteli ani na peknej izbe.

Závisia na stave duše. Na duši, ktorá je skutočným 'bytím' každého človeka, a ktorá hľadá lásku, radosť a pokoj, ktorý môže dať len Ježiš Kristus skrze Ducha Svätého. Keď satan nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi navrhol, aby premenil kamene na chlieb, a aby ich zjedol, náš Pán odpovedal: "Človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom slove, ktoré vychádza skrze ústa Božie" (Matúš 4:4).

Duša neje pečené mäso, nepije nápoje, ale skôr žije Božím Slovom. Nežije ani rôznymi "zábavami", ako ich ľudia nazývajú, ale večným Slovom Božím. Toto je veľká a praxou dokázaná pravda.

Skutočný oddych je ten, ktorý naplní dušu človeka láskou, radosťou a pokojom.

Takzvaná zábava prezentovaná niektorými hercami, ktorí rozprávajú 'vtipy' súvisiace s tými najlepšímí inštinktami, spôsobujú chvíľkový smiech, ale po určitom čase prinášajú smútok, depresiu, a problémy so spánkom spolu s nočnými morami.

Náš Pán Ježiš Kristus zdôrazňuje: "Lebo čože to osoží človekovi, keby získal hoci aj celý svet a svoju dušu utratil? Alebo jaké výmenné dá človek

za svoju dušu?" (Matúš 16:26).

Ježiš Kristus povedal, že naše telo je pominuteľné, ale naša duša žije večne. 'Lebo naše telo je z prachu a na prach sa obráti'. Ale o duši povedal: "A nebojte sa tých, ktorí vraždia telo a ktorí nemôžu zavraždiť dušu; ale sa radšej bojte toho, ktorý môže i dušu i telo zatratit' v pekle" (Matúš 10:28).

Ak duša žije večne, potom ako vážne musíme brať varovanie nášho Pána Ježiša Krista, ktorý hovorí o zatratení večnej duše a obracia našu pozornosť na príbeh Lazara a bohatého muža, ktorí sa posmrtno ocitli na dvoch rôznych miestach, v dvoch rôznych situáciách.

Keď zomrel chudobný Lazar, bol anjelmi vyneseny do lona Abraháma, zatiaľ čo keď zomrel bohatý muž, ocitol sa v pekle. Lazar sa radoval, zatiaľ čo bohatý muž trpel.

'Je toto všetko pravda?', možno sa niekto spýta. 'Neverím tomu.' Môžete si vybrať, či tomu budete veriť alebo nie. Ale ak je to pravda, (a to je), čo sa stane s vami? Nezahrávajte sa so svojou dušou!

LEONIDAS FENGOS

Aká je naša viera?

„...Či som ti nepovedal, že ak budeš veriť, uvidíš slávu Božiu? „ (Ev. Jána 11. 40)

Vzkriesenie Lazara, brata Marty a Márie z Betánie, ktorý bol už štyri dni v hrobe (Ev. Jána 11. 1 45). Táto udalosť sa stáva akoby školou našej viery alebo lepšie povedané nám ukazuje v akom stave je naša viera v Ježiša Krista. Prečo? Keď sa Ježiš Kristus dozvedel, že je Lazar chorý ostáva na mieste na ktorom bol dva dni (Ev. Jána 11. 6). A to je prvá vec, ktorá nás nemože nechať chladných. Ak Ježiš miluje Lazara, prečo sa neponáhľa za ním? V tejto situácii sa podľa nášho rozumu očakáva, aby Ježiš sa za Lazarom ponáhľal, aby ho mohol uzdraviť alebo naposledy vidieť, rozlúčiť sa. A určite by sme tak reagovali všetci, lenže Ježiš od začiatku vedel čo chcel urobiť. Mal plán. Chcel niečo zmeniť v ľudských srdciach. Veľakrát chceme pochopiť vlastným rozumom vôľu Božiu. Snažíme sa logicky robiť závery a vyvodzovať dôsledky, učiť na základe nášho logického myslenia. Prorok Izaiáš píše ako ďaleko sú naše myšlienky a naše cesty od Božích myšlienok a ciest (Iz 55. 8 9). Ak sme zverili svoj život Ježišovi Kristovi, ak sme ho urobili naším Spasiteľom a Pánom, potrebujeme veriť, že všetko robí pre nás na naše spasenie. Božiu vôľu prijímame teda vierou v našich srdciach, vediac, že nemôžeme sami urobiť nič. A k tomu nám dopomáha Pán Svätým Duchom. Ježiš odchádza do Judska, do Betánie. Lazar zomrel. Marta mu prichádza naproti. A tu sa začína naplňovať plán Ježiša Krista. Začína skúška viery v živote Marty. Marta verí, že keby Ježiš bol pri Lazarovi nebol by zomrel. Zmierená s touto situáciou, že sa už nedá nič urobiť dodáva aj napriek tomu: „Ale aj teraz viem, že všetko, za čokoľvek by si požiadal Boha, dá ti Boh.“ (Ev. Jána 11. 22). Tieto slová hovoria o silnej viere. Ježiš vediac, čo sa skrýva v srdci Marty, dpovedá podľa jej slov: ... „ Tvoj brat vstane.“ Marta to však vzťahuje na vzkriesenie mŕtvych v posledný deň. Vzťahuje to na budúcnosť, nie na prítomnosť. Nie je schopná uveriť v danú chvíľu, že sa to môže stať.

“ Ja som vzkriesenie a život. ... “ (Ev. Jána 11. 25), odpovedal Ježiš. Vidíme, že Marta síce hovorí, že za čokoľvek požiadaš Boha, dá Ti Boh, ale jej viera nieje dokázaná skutkom. Ostávajú to len slová. Zrejme jej viera nesiahala uveriť, že ten, ktorý stojí pred ňou je Pánom života aj smrťou. Aj my sme veľakrát podobní.

Rozhodnite sa, než bude príliš neskoro

V živote sme urobili veľa rozhodnutí a chceme za nimi ísť; ale buď kvôli vlastnej nedbalosti alebo kvôli starostiam, alebo aj z určitého strachu ich stále odkladáme. Nakoniec sa ich odhodláme vykonať, ale už je príliš neskoro.

Nie je potrebné hovoriť o tragických udalostiach, akou je napríklad rakovina v tele. Neustále vravíme, že si pôjdeme dať skontrolovať tú vec, ktorá nás trápi, a keď to napokon urobíme, povedia nám, že je neskoro. Hovoríme, ale o niečom jednoduchšom, napríklad o kaze v zube. Stále plánujem, že pôjdem k zubárovi, aby mi doňho dal výplň, aby sa kaz zastavil hneď a naraz. Nemôžem si ale nájsť čas, aby som tak urobil, stále sa niečo deje, a opakovane to oddialujem.

Nakoniec prichádza bolesť zuba, nepríjemný zápach, nepríjemný pocit, a som nútený ísť k zubárovi. Ten mi zub skontroluje, urobí röntgen a povie: "Žiaľ, do zuba výplň dať nemôžem. Je úplne pokazený. Môžeme ho len vytrhnúť." Nie je to taká veľká

pohroma v porovnaní s inými situáciami. Ale mohol som svoj zub zachrániť dobrou výplňou a ušetriť ho. Často robíme rozhodnutia, aby sme niečo napravili, ale žiaľ, je príliš neskoro.

Päť blaznivých panien si uvedomilo, že im dochádza olej, a že svetlo v lampách začína dohasínať. Bola už ale polnoc, keď sa pustili hľadať a kúpiť olej. Vedeli, kde sa predával, ale bolo príliš neskoro, bolo po polnoci, a všade už bolo zavreté. Rozumné panny však mali vo svojich nádobách viac oleja, a to pre prípad, že by im došiel a zhaslo by im svetlo. Pre nich nebolo nikdy príliš neskoro, pretože boli pripravené pre prípad potreby. Veľakrát činíme pokánie pre niečo, čo robíme, o čom vieme, že nám to škodí. Ale stále sa z toho nedokážeme dostať a stále máme na mysli, že sa z toho dostaneme. Žiaľ, vždy to odkladáme.

Keď sa nám však niečo stane, lekár potvrdí, že sa to stalo kvôli nášmu zlovyku. Pozitívne sa rozhodneme dostať sa z toho. Je ale príliš neskoro. Pohroma je

neodvratná. Ak je to AIDS, rakovina pľúc, cirhóza pečene, tieto veci sa nedajú vrátiť späť. Nedajú sa nijako liečiť, ich koncom je smrť.

Nášho Pána Ježiša Krista sa raz jeden poslucháč opýtal: "Pane, či je málo tých, ktorí budú spasení? A on im povedal: Snažte sa vojsť tesnou bránou, lebo mnohí, hovorím vám, budú hľadať vojsť, ale nebudú môcť. Lebo od tej chvíle, keď vstane domáci pán a zamkne dvere, začnete vonku stáť a klepať na dvere a hovoriť: Pane, Pane, otvor nám! A odpovediac povie vám: Neznám vás, odkiaľ ste. Vtedy začnete hovoriť: Jedávali sme pred tebou a pili, a na našich uliciach si učil. A povie: Hovorím vám, neznám vás, odkiaľ ste. Odstúpte odo mňa všetci, činitelia nepravosti." (Lukáš 13: 23-27).

Prečo títo ľudia, činitelia nepravosti, nevstúpili tesnou bránou? Nevstúpili tesnou bránou, pretože ich pozornosť bola

.....Pokračovanie na strane 2

Máme plné ústa viery. Avšak Boh vidí do našich srdc a vie čo sa tam nachádza v skutočnosti. Hovoríme, že veríme, ale naše skutky a náš spôsob života to nedokazujú. Hovoríme, že veríme v Krista a v Jeho evanjelium, ale svojím životom Ho zapierame. Takáto viera nás nedoviede do večného života. Je mŕtva. Nepoznáme Boha, aj keď si niekedy myslíme opak. Evanjelium Ježiša Krista, Slovo Božie je jediná cesta ako spoznať Boha. **Stat' sa Božím dieťaťom skrze Evanjelium, ktoré je mocou Božou na spasenie každému kto verí. (Rim. 1. 16).**

Ale Ježiš neodsudzuje Martu a ani nás. Naopak. Vie, že sme prach a že sme slabí. Kriesi Lazara z mŕtvych aj keď je už štyri dni v hrobe. Vec, ktorá v ľudských

očiach a ani v ľudských silách nie je možná. Ježiš Kristus je Pánom života aj smrťou. Robí tento zázrak, aby sme uverili v mocného Pána, aby naša viera nezašla, ale naopak, aby sa pozdvihla, aby sme lepšie spoznali svoj duchovný stav. Aby sme neostali len pri slovách. Zverme svoj život Pánovi Pánov a Kráľovi Kráľov. Zoberme Jeho evanjelium, ponížme sa vo svojich srdciach, prestaňme kraľovať a nechajme, aby kormidlo nášho života zoberal Ježiš Kristus. Jeho odkaz pre nás znie:

„... Či som ti nepovedal, že ak budeš veriť, uvidíš slávu Božiu? “ .

MARTIN PAĽA

SVEDECTVÁ KREŠŤANOV

Volám sa Juraj Kačala. Mám 44 rokov. Narodil som sa v rodine grécko-katolíckeho kňaza. Od malička som bol vedený v učení cirkvi, v ktorej som vyrastal. V živote som neprežil lásku Božiu. Ani pokoj vo svojom srdci od Boha. Aj keď som vyrastal vo veriacej rodine Boha som nepoznal. Žil som veľmi hriešnym životom.

Chodil som na spovede a myslel som si, že pravú slobodu dáva tento svet. Preto som sa snažil o to, aby som využil každú šancu, ktorú dáva svet. Robil som hriešne veci, za ktoré sa teraz hanbím. Takto som žil do svojich devätnástich rokov. Dovtedy som iné náboženstva nepoznal.

Pamätám sa na jednu príležitosť, keď som cestoval vo vlaku so svojim otcom. Prihovoril sa k nám jeden človek, ktorý hovoril o tom, že Boh aj v dnešnej dobe

uzdravuje, robí divy a zázraky. Mňa tento rozhovor veľmi zaujal, lebo som nevedel, že Boh môže i v dnešnej dobe pracovať. Mal som záujem znovu sa stretnúť s týmto človekom. Priviedol ma do jedného zhromaždenia, kde som začal chodiť. Po prvýkrát som videl ľudí, ktorí majú záujem o Božie slovo. Veľmi ma to zaujalo.

V tom čase som vo svojom živote prežil zmenu. Do môjho života prišla Božia láska. Začal som meniť svoj život, vyznával som svoje hriechy a keď som niekomu ublížil, tak som prosil o odpustenie. Najprv som poprosil svojich rodičov, sestru, ale aj iných ľudí. Nikdy predtým som necítil vo svojej duši taký pokoj ako po vyznaní mojich hriechov. **Ďakujem Bohu za Jeho veľkú lásku a milosť.** Raz na modlitby prišiel jeden človek, ktorý sa modlil inou rečou. Myslel som si, že je cudzinec. Jedna sestra mi vysvetlila, že je pokrstený Duchom Svätým a preto sa modlí cudzím jazykom. Vôbec som tomu nerozumel. Poprosil som ju, aby mi umožnila sa stretnúť s týmto človekom. Po spoznaní sa s ním som začal chodiť do toho zhromaždenia. V tom zhromaždení ľudia

prežívali krst Duchom Svätým. Zažil som tam veľmi veľkú milosť. Pamätám si, že v tom čase sa moja vlastná rodina postavila proti mne.

Kvôli viere ma na vojenčine vypočúvala aj Štátna bezpečnosť. V socialistickej spoločnosti som mohol získať vyššie postavenie, no preto, že som bol veriaci mi to nebolo umožnené. To čo zmenilo môj život je Božia milosť, **Ježiš Kristus**, nie náboženstvo.

On ma učí žiť. **Ďakujem mu za všetko a za to, že môžem mať večný život.** Boh sa o mňa postaral, dal mi ženu a tri krásne deti. Z milosti Božej a skrze modlitby Boh mi daroval trojizbový byt a zamestnanie. V tomto čase, hospodárskej krízy, mi Boh požehnal nové lepšie zamestnanie. Je lepšie byť s Bohom a snažiť sa o posvätený život, ako skrývať sa za nejaké náboženstvo.

Buď hladný a smädný po spravodlivosti Božej.

Juraj Kačala

www.bozieslovo.sk

... Pokračovanie zo strany 1

odpútaná jednoduchým životom v hriechu klamstvom, podvodmi, jednoduchými pôžitkami života, jednoduchým ziskom a bezprávím.

Nemysleli na to, že tento život sa nakoniec skončí, a že budú musieť dať Bohu účet o tom, čo robili predtým. Vôbec na niečo také nemysleli, pretože neverili, že sa to stane, a nikdy predtým sa s tým nestretli. Boli mladí a silní a považovali za stratu času skúmať a zistiť, že na tejto zemi nie sme sami, ale že takisto existuje Stvoriteľ vesmíru.

Niektorí ľudia činia pokánie, keď sa približujú ku koncu svojho života, alebo

keď prichádza staroba a uvedomujú si, že sú takmer vo finále trate pozemského života. Potom začnú rozmyšľať. Vážne sa zamýšľajú. Zomieram, kam pôjdem? Existuje iný svet? Existuje Boh? Existuje spôsob, ako byť zachránený? Potom sa pred nimi zjavuje Ježiš Kristus, Spasiteľ sveta, pripravený chytiť každého človeka za ruku a viesť ho „na zelené pastvy, vedľa pokojných vôd“. Ak sa osoba stretne s Kristom, odíde z tohto dočasného sveta v šťastí, naplnená radosťou a živou nádejou. Stojí za to urobiť správne rozhodnutie a uveriť v Ježiša Krista, a to hneď teraz

LEONIDAS FENGOS

VIANOCE

Jeden z najkrajších sviatkov v histórii ľudstva. Na tento sviatok sa teší asi každý. Je to čas, kedy je na celom svete najväčší pokoj. V Stalingrade počas bojov medzi Rusmi a Nemcami 24. decembra ustali boje a nebolo počuť strelbu. Prečo to trvá iba tak krátko? Jeden alebo dva dni v roku?

Ak človek žije 70 rokov, tak prežije Vianoce 70 krát, ak počítame z 25 550 dní. Nie je to málo? Prečo sa v Stalingrade neprestalo bojovať raz a navždy, ale len na jeden deň. Nechceme, aby tých dní v našom živote bolo viac? Alebo aby boli stále? V niektorých krajinách sa tento deň nazýva Kristovo narodenie. Skutočne v ten deň sa nám narodil náš Spasiteľ. A to slávime. V meste Betleheme v stajni medzi zvieratkami z pokornej ženy panny, ktorej meno bolo Mária a v pokornom prostredí sa narodilo dieťa, ktorému dali meno Ježiš. Naplnilo sa proroctvo z proroka Izaiáša, ktorý hovoril, približne 700 rokov predtým než sa narodil Pán:

„... preto sa vám dá znamenie: hľa panna počne (čiže z Ducha Svätého) a porodí syna a dá mu meno Emmanuel / čo v preklade znamená Boh s nami/. Maslo a med bude jedávať, dokiaľ nebude vedieť rozlišovať medzi

dobrym a zlým.“ Izaiáš 6: 14-15

Pastierom, ktorí v tú noc v okolí Betlehema strážili ovce sa zjavil anjel Pánov a povedal im: „**Nebojte sa, lebo hľa zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus, Pán v meste Dávidovom. A toto vám bude znamením: nájdete nemluvniatko zavinuté v plienkach a ležiace v jasliach. A zrazu sa zjavilo anjelom množstvo nebeského vojska chváliacich Boha a hovoriacich: ...sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj, v ľudoch záľubenie.**“ (Lukáš 2: 9- 14) Prišiel k nám Boh z neba ako človek, aby nás mohol zachrániť. Priniesol nám pokoj pre túto zem a má záľubu v človeku. Z tohto dieťaťa sa o 30 rokov stáva muž, ktorý nám zvestuje Evanjelium (radostnú zvesť, že nás Boh má skutočne rád), uzdravuje medzi ľuďmi každú chorobu (aby sme videli, čo všetko môže pre nás urobiť) a na konci svojej služby zomiera za naše hriechy, aby spečatil, to čo činil a učil. No hrob a podsvetie ho nemôžu udržať, lebo v jeho ústach sa nikdy nenašla lešť a na tretí deň ho Boh Otec kriesi z mŕtvych pre jeho poslušnosť. Dáva mu meno nad každé iné meno a vyzdvihuje Ho nad samé nebo. Jeho príchod na zem a dielo

ČO BOŽIE SLOVO Hovorí

Oddeľujú nás nemoci od lásky Boha?

“**Hospodin ho bude strážiť a zachová ho pri živote; bude blažený na zemi, a nevydáš ho, Pane, do vôle jeho nepriateľov.**” (Žalm 41:3)

Vo svojom každodennom živote človek čelí mnohým problémom, a najdôležitejšie z nich sú tie, ktoré súvisia s jeho zdravím. Vidí nemoc ako niečo náhle, neprirodzené, nepochopiteľné a nespravodlivé, keďže si myslí, že je „samozrejmosťou“ a takisto, že je to jeho „zákonným právom“ vždy mať dokonalé zdravie. Konkrétnejšie, kresťan, ktorý je chorý, možno bude považovať chorobu za „odporného narušiteľa“ a za signál toho, že ho Boh nemá rád.

Toto však nie je pohľad uvedený vo Svätom Písme. Naopak, je „prirodzené“, že ľudské telo ochorie, rozkladá sa, starne, a zomiera, pretože toto sú výsledky hriechu, ktorý vstúpil do nášho sveta kvôli neposlušnosti človeka (Rimanom 5:12). A toto je jeden z dôvodov, prečo apoštol Pavol nazýva ľudské telo 'telom poníženia' (Filipanom 3:21a) a 'hlinenou nádobou' (2 Korint'anom 4:7a) [a preto bezcenným a krehkým]. Skutočnosť, že milosrdný Boh dáva človeku zdravie a lieči ho, je znakom Jeho milosti a milosrdenstva, a nie nejakého dlhu, ktorý voči nám má. Napriek tomu môžu vzniknúť otázky. „Dá sa hovoriť o Božej láske na základe našich chorôb?“, a „môže Boží ľud ochorieť?“ Odpoveď na túto otázku by mohla byť, „prečo by nemali byť ľudia chorí?“ Prečo by mali byť ušetrení Zákona (porušenia), ktorý sa týka všetkých ľudí? (Rimanom 8:21, 1 Korint'anom 15:42, Kazateľ 9:2). Alebo mohli by sme povedať, že ich Boh nemá rád, a preto pripúšťa, aby ochoreli? Lebo

ak to povieme, musíme predpokladať, že (a) Boh nemal rád apoštola Pavla, keďže mu bol daný „osteň do tela“ (2 Korint'anom 12:7), a „slabosť tela“ (Galaťanom 4:13) (čo sa najpravdepodobnejšie týka choroby).

(b) Boh nemal rád Timotea, pretože mal „časté nemoci“ (1 Timoteovi 5:23).

(c) Boh nemal rád Trofima blízkeho partnera Pavla na jeho misiách (Skutky 20:4, 21:29), pretože v Písme čítame „Trofima som zanechal v Miléte nemocného“ (2 Timoteovi 4:20).

(d) Boh nemal rád Epafrodita, „brata a spoločníka v diele a spolubojovníka“ apoštola Pavla, o ktorom píše, že „bol nemocný takmer na smrť“, „pre dielo Krista“. Jeho zdravie sa zlepšilo nie preto, že to bolo jeho právo, ale preto, lebo „Boh sa zmiloval nad ním“ (Filipanom 2:25-30).

(e) Boh nemal rád Lazara, ktorého - ako to čítame v Písme - Kristus skutočne miloval „Pane, hľa, ten, ktorého máš rád, je nemocný“ (Ján 11:3). O to viac, krátko potom Ježiš sám vyhlásil, že „Lazar, náš priateľ, usnul“ (Ján 11:11b).

Na týchto falošných základoch Boh takisto nemal rád Jób, Elizea (2. kniha kráľov 13:14), a všetkých tých ďalších veľkých mužov viery, s ktorými sa v Písme stretávame.

Existuje veľa dôvodov, prečo Boh môže pripustiť do nášho života nemoc. Niektoré z nich sa týkajú osobnej zodpovednosti za naše voľby (napr. Ján 5:14, 1 Korint'anom 11:30), iné sa týkajú len slávy Boha (napr. Ján 9:3), iné sa týkajú ukludnenia ľudí v našom okolí, a tak ďalej. Ale Sväté Písmo nám nedáva právo prepojiť náš zdravotný stav s láskou Boha.

... Pokračovanie na strane 4

Spásy pre človeka sa dokonale zdarilo v Jeho ruke. Ježiš víťazí nad hriechom a smrťou.

V srdciach všetkých učeníkov zavládla veľká radosť, nielen na jeden deň, ale raz a navždy, lebo je živý, vidia Ho a jedia s Ním po vzkriesení.

Svojím učeníkom hovorí, že ich nezanechá sirotami, ale že príde znovu k nim. Čo skutočne dodrží a na desiaty deň po svojom nanebovstúpení bohato vylieva svojho Sv. Ducha na všetkých, ktorí na Neho čakajú s otvorenými srdcami. Otvorme dnes i my svoje srdcia pred Pánom, kľaknime si pred Ním a

povedzme Mu:

Pane, priniesol si na zem pokoj, máš v ľudoch záľubu, zrod' v nás prosíme t'a nový život, aby sme mali radosť veľkú nielen niekoľko dní v živote, ale celý život.

„**Lebo nieto rozdielu medzi Židom a Grékom (čiže ani Slovákom), lebo ten istý Pán je Pánom všetkých, bohatý naproti všetkým, ktorí Ho vzývajú.**“ Rimanom 10: 12

MARTIN KUSEK

“ TOTO JE TO VÍŤAZSTVO, KTORÉ ZVÍŤAZILO NAD SVETOM - NAŠA VIERA” (1.Ján 5.4)

Jeden z najutešujúcejších veršov vo Svätom Písme v zápase kresťana s pokušeniami, skúškami, problémami a utrpenia, ktorými prechádza vo svete, sa nachádza v Evanjeliu podľa Jána, ako čítame slová Ježiša Krista: “To som vám hovoril nato, aby ste mali vo mne pokoj. Na svete budete mať súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet” (Ján 16:33). Apoštol Ján píše o slove „svet“, “Lebo nič z toho, čo je na svete - žiadosť tela, žiadosť očí a chlúbná pýcha života, nie je z Otca, ale je zo sveta” (1 Ján 2:16). Ale ako človek môže dosiahnuť toto víťazstvo sľúbované Ježišom Kristom? Apoštol Pavol píše, “Lebo všetko, čo sa narodilo z Boha, víťazí nad svetom, a toto je to víťazstvo, ktoré zvíťazilo nad svetom - naša viera. Kto iný je tým, kto víťazí nad svetom ako ten, kto verí, že Ježiš je Syn Boží?” (1 Ján 5:4-5). Po prečítaní týchto slov je jasné, že vo všetkom, čo môže stať ako prekážka vo vzťahu človeka a Boha, existuje VÍŤAZSTVO, ktoré môže byť vyhraté tým, ktorý verí, že Ježiš Kristus je Syn Boží. Čo je najdôležitejšie, viera v Krista nielen dáva víťazstvo, ale skôr je víťazstvom. V Písme čítame, že viera je “podstatou a presvedčením o veciach, ktoré sa

nevidia” (Židom 11:1). Samozrejme, hlavná myšlienka tejto definície je dôvera v osobu a v slová niekoho, aby si bol istý tým, v čo dúfa a tým, čo nemôže vidieť. Napríklad si niekto môže byť istý, že jeho rodičia sú skutočne jeho rodičmi (hoci si presne „nepamätá“, kto bol prítomný v čase jeho stvorenia), pretože sa spolieha na spoľahlivosť ich slova, a na základe tejto viery cíti a v súlade s tým sa správa ako ich dieťa. Podobne viera v Krista ako Božieho Syna predpokladá bezpodmienečnú dôveru človeka vo všetko čo Kristus je, vo všetko, čo urobil, čo robí a vo všetko, čo povedal. Napríklad:

- že je skutočne, ako to Sám tvrdil, Synom Boha, a že je pravdou, životom a jedinou cestou, ktorou môžeme prísť k Bohu Otcovi a stretnúť sa s ním: “A Ježiš mu povedal: Ja som cesta i pravda i život; nikto neprije k Otcovi, len skrze mňa” (Ján 14:6, takisto pozri Jána 6:68-69, Matúš 16:16). Apoštol Peter potvrdil svoju vieru v týchto dvoch pravdách (Ján 6:68-69 a Matúš 16:16).

- že zomrel na kríži za naše hriechy a bol vzkriesený pre naše ospravedlnenie (Rimanom 4:25, 5:16, atď.) - že Jeho obeť je úplnou spásou za naše hriechy, a preto môže úplne zachrániť tých, ktorí

prichádzajú k Bohu cez Neho (Židom 7:25a, 10:12, 1 Timoteovi 2:6).

- že sa za nás prihovára v nebi pred Bohom Otcom (Židom 7:25a, 1 Timoteovi 2:5).

Celá pravda, na ktorej podporujeme svoju vieru, bola odhalená Bohom skrz Jeho Slova, a práve preto čítame v Písme, že “viera prichádza z počutia a počutie skrze slovo Božie” (Rimanom 10:17). Písmo nám takisto hovorí, že Ježiš Kristus sám je Slovom Božím (Ján 1:1, 1:14), “autor a dokonávateľ” našej viery (Židom 12:2) a že človek, ktorý žije vierou v Krista skutkami (Lukáš 6:46, Jakob 2:26), ‘buduje’ svoj život na neotrasiteľnom základe, aby bol pripravený čeliť ‘riekam’, ‘povodniam’, ‘búrkam’ a ‘vlnám’ života (Lukáš 6:47-49, Matúš 14:14-32).

Apoštol Ján, ktorý mal vždy na mysli hlavnú dôležitosť viery, že Ježiš Kristus je Syn Boží, povedal, že “toto je napísané nato, aby ste verili, že Ježiš je Kristus, Syn Boží, a aby ste veriac mali život v jeho mene” (Ján 20:31) a že je to presne tá istá VIERA, s ktorou môžeme tiež dosiahnuť VÍŤAZSTVO voči „svetu“ (1 Ján 5:4-5).

DIMITRIS MASTORIS

Výchova detí

(časť 2)

V prvej časti tejto témy sme videli veľkú dôležitosť výchovy našich detí podľa Vôle Božej. Aj Starý Zákon (Genesis 18:19, Deuteronomium 6:7, Žalmy 78:5) aj Nový Zákon (Efežanom 6:4, Kološanom 3:21) sa zmieňujú o tom, že je zodpovednosťou a ctou rodičov dať deťom výchovu, ktorá ich pripraví, aby žili život, ktorý nájde u Boha zaľúbenie.

Rodina, a nie cirkev alebo nedeľná škola, je tá, kto má prvoradá zodpovednosť za duchovnú výchovu detí. Cirkev a nedeľná škola vo výchove poskytovanej rodičmi pomáhajú. Kresťanská výchova neznamená vnucovať deťom systém pravidiel, ale musíme si uvedomiť, že na to, aby naše deti prijali pravdu Evanjelia, rodičia najskôr musia poskytnúť prostredie, v ktorom deti nájdu a prijmu Krista do svojho života. Boh urobil a robí to isté. Je naším prvým vzorom. **“A tak buďte nasledovníkmi Božími jako milované deti a chodte v láske, jako aj Kristus miloval nás a vydal sám seba za nás ako posvätný dar a obeť Bohu na příjemnú vůňu upokojujícíu”** (Efežanom 5:1-2).

Pravidlá bez vzťahu lásky vedú k odmietnutiu.

V každej rodine, ale o to viac v tej kresťanskej, je isté, že rodičia milujú svoje deti. Táto láska a starostlivosť však musia byť vyjadrené správnym spôsobom tak, aby deti pochopili, že ich rodičia majú radi a prijímajú ich. Týmto spôsobom budú deti celým svojím srdcom vyhľadávať spásu v Kristovi a v kresťanskom živote. Dnes odborníci v tejto oblasti viac menej súhlasia v 7 veciach, ktoré musia byť podľa Božieho Slova vzaté do úvahy, a ktoré musia byť vykonávané, aby sme toto prostredie mohli vytvoriť.

V krátkosti sa o nich zmienime.

1. UBEZPEČENIE, ŽE ICH CHÁPEME.

Vie vaše dieťa, že mu skutočne rozumiete? Že sa skutočne radujete s jeho radosťou a že smúťte s jeho smútkom? Že ho chápete? Toto je prvá vec, ktorú ako rodičia musíme urobiť. Toto je prvá vec, ktorú robí Boh. **“Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, Otec milosrdenstiev a Boh každého potešenia, ktorý nás teší v každom našom súžení, aby sme aj my mohli tešiť tých, ktorí sú v akomkoľvek súžení, potešením, ktorým sme sami tešení od Boha”** (2 Korint'anom 1:3-4).

Je to prvá vec, ktorú urobil Kristus na zemi. **“A keď ju videl Pán, bol pohnutý ľútosťou nad ňou a povedal jej: Neplač”** (Lukáš 7:13).

Kristus to ako náš veľkňaz robí na nebesiach: **“Lebo nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol súcítiť s našimi slabosťami, ale pokúšaného vo všetkom, podobne nám, ale bez hriechu”** (Židom 4:15).

Je to práve to, k čomu nás nabáda Božie Slovo: **“Radovať sa s radujúcimi a plakať s plačúcimi”** (Rimanom 12:15).

2. PRIJATIE

Vedia vaše deti, že ich milujete za všetkých okolností, bez ohľadu na to, čo sa deje? Mohli by k vám prísť a súkromne sa s vami o čokoľvek podeliť? Ak je to tak, potom majú vaše deti istotu vzácnej znalosti, že sú vami prijímané.

Pán nás miluje, aj keď veľmi dobre vie, kto v skutočnosti sme. To, čo nás mení, je Jeho láska: **“Lebo ste nevzali ducha služby, aby ste sa zase báli, ale ste vzali ducha synovstva, v ktorom voláme: Abba, Otče”** (Rimanom 8:15).

Keď dieťa nemá za cieľ svojim správaním si získať prijatie rodičov a najmä prijatie zo strany otca, je oslobodené od pokrytctva, a snaží sa integrovať do osobnosti jeho otca.

Na pokračovanie

ALEXPERAKIS

O D U C H U S V Ä T O M

Symeon nový teológ (949-1037 A.D)

Prihovám sa k tým, ktorí hovoria, že majú Ducha Svätého bez toho, aby o tom vedeli a myslia si, že ho do vnútra dostali krstom vo vode.

Myslia si, že majú poklad (2 Kor. 4:7), ale cítia, že ich vnútorné bytie je úplne prázdne, bez Ducha Svätého.

K tým, ktorí tvrdia, že pri svätom krste nič necítili, ale veria, že do nich prišiel žiť dar Boha a že doteraz existoval v ich duši bez toho, aby niečo cítili alebo chápali.

A nerozprávam sa len s nimi, ale aj s tými, ktorí vravia, že nikdy necítili milosť Ducha Svätého skrz Jeho videnia a zjavenia ale len skrz vieru a logické myslenie. A neprijali túto Milosť skúsenosťou, ale držia ju vo svojom vnútri len tým, že počujú sväté slová. Nebeské kráľovstvo je vo vás (Lukáš 17:21), ak to chcete, a všetky večné dary sú vo vašich rukách. Bežte a pozrite sa, prijmite a vlastnite tieto večné dary, ktoré na vás čakajú a neexistujú bez nich, lebo ste oklamávaní, že ich nemáte. Plačte, padnite na kolená a proste tak, ako ten slepý človek (Lukáš 18:35 a ďalej), podobne aj vy teraz môžete povedať:

“Zmiluj sa nado mnou, Synu Boha, a otvor oči mojej duše, aby videli svetlo sveta (Ján 9:5), môj Bože, твоjim svätým synom dňa sa chcem stať (1 Tes. 5:5). Neopúšťaj ma, Milosrdný Pane, a neodopieraj mi svoju svätú milosť, v stave mojej nehodnosti. Pane, zjav sa mi, aby som vedel, že ma máš rád, lebo som dodržiaval tvoje sväté prikázania, Pane. Milosrdný Bože, pošli mi Utešiteľa, aby ma o tebe učil, a ukázal mi ťa, Pane Všemohúci. Sviť na mňa pravdivé svetlo (Ján 1:9), Milosrdný Pane, aby som videl slávu, ktorú si mal vedľa svojho Otca prv ako

bol svet (Ján 17:5). Ako si povedal, zostaň so mnou, aby som sa mohol stať hodným zostať s tebou, a potom vstúpiť do teba v poznaní a v poznaní získať tvoju prítomnosť v sebe. Bud' ochotný, Neviditeľný, vytvorit' svoju podobu v mojom vnútri (Gal. 4:19), aby som uvidel tvoju nevyjadriteľnú krásu, a aby som niesol, Nebeský Pane, (1 Kor. 15:49), Tvoju podobu a zabudol na všetky viditeľné veci. Daj mi, Milosrdný Pane, tú slávu, ktorú ti dal tvoj Otec, aby som bol ako ty, a ako všetci tvoji služobníci, Bože s milosťou, aby som bol navždy s tebou, teraz a vždy a na večné veky, “amen”.

Nezotrúvajte v nevere a neklesajte do jamy zatratenia. Aj keď ste doposiaľ nemali žiadnu nádej prijatia pocitu duchovných darov, a preto ste o ne neprosili, teraz, od tejto chvíle ďalej, vedzte a verte najskôr, že všetky sú pravé a v súlade so Svätým Písmom. **Čítajte Sväté Písmo s veľkou pozornosťou a vedzte, že v súčasnom živote prijímame my, veriaci, zapečatenie Duchom Svätým s poznaním** (Efež. 1:13).

A keď im uveríte, mali by ste sa za nimi hnať a uchvátiť ich za vlastné (Fil. 3:12), nebojovať ako ľudia, ktorí bijú do povetria (1 Kor. 9:26). A hlavne **“Proste, a bude vám dané; hľadajte a najdete; klepte, a otvorí sa vám”** (Mat. 7:7).

A naučte sa činiť pokánie, podriaďovať sa, postiť sa, plakať, modliť sa. Takto so všetkým a s ostatnými rovnako bežte, bojujte, snažte sa, hľadajte, klopte, proste, nedávajte súhlas ničomu inému, kým nedostanete a nebude to vaše, kým neprijmete, kým sa dvere neotvorí a vy nevstúpíte, kým neuvidíte Krista, ženícha na svadbe, kým nebudete počuť: **“Dobre sluha, dobrý a verný, nad málom si bol verný, nad mnohom ťa ustanovím..”** (Matúš 25:21).

Viac pozornosti slovám, ktoré počujeme... aby sme neprešli pomimo (Židom 2:1)

Radostná správa spásy, s ktorou dnes Boh oslovuje všetkých ľudí má tu najväčšiu dôležitosť nielen preto, že pozostáva zo slov večného života, ale takisto aj preto, lebo bola podaná zvláštnym spôsobom: silou a spoluprácou Boha Otca, Syna a Ducha Svätého. Evanjelium spásy sa nezačalo od apoštolov, ani k nám neprišlo skrz anjelov alebo prorokov. Ako čítame v Písme, o spáse **“začal najdrieť hovoriť Pán”** (Židom 2:3c), potom, **“svedčil Boh znameniami a zázrakmi”** (Židom 2:4a), a napokon bola táto spása potvrdená (a pokračuje byť potvrdzovaná) **“udeľovaním Svätého Ducha podľa svojej vôle”** (Židom 2:4b).

Okrem toho, všetci títo boli (a stále sú) svedkami, ktorí to dosvedčujú (Židom 2:3c, Skutky 2:32, 3:15, 5:32, 10:39, 13:31, Lukáš 1:2, 2 Peter 1:16, atď.).

Ak v našej spoločnosti súd prijíma dokazovanie faktov založené na svedectve svedka, potom o koľko viac platnosti by si mali zaslúžiť fakty, ktoré sú potvrdené nielen očitými svedkami, ale aj samotným Bohom?

O to viac sme volaní, aby sme videli veľkú dôležitosť tohto odkazu spásy, lebo máme príklady výsledkov ľudskej neposlušnosti voči slovám Boha. Pred príchodom Ježiša Boh komunikoval s ľuďmi

prostredníctvom prorokov (Židom 1:1) a Jeho prikázania boli dané prostredníctvom anjelov Mojžišovi, človeku, ktorý bol prostredníkom (v Starom Zákone) medzi Bohom a ľuďmi Izraelu (2:2a, Galat'anom 3:19, Skutky 7:53, Deuteronomium 33:2). Napriek tomu bol ľud Izraelu neposlušný a výsledkom toho bolo, že kvôli tejto neposlušnosti zožal veľmi trpké ovocie a stratil sľub Boha (Židom 2:2b, 3:10-11, 18-19). Práve preto nás apoštol Pavol povzbudzuje: **“Preto musíme tým viacej pozorovať na to, čo sme počuli, jakože my utečieme, ak zanedbáme také veľké spasenie?”** (Židom 2:1-3a).

Tieto slová nie sú hrozbou Božieho Slova, ktoré majú za úmysel spôsobiť paniku, ale majú byť skôr a predovšetkým veľmi rozumnou otázkou, dôvodom, ktorý prinúti ľudí rozmyšľať, či prijímú Krista alebo Ho odmietnu. Čo sa týka kresťanov, tieto slová vravia, že nestačí 'vedieť' o Kristovi, a mať základné vedomosti o základných zložkách kresťanskej doktríny. **Musíme s Kristom žiť a zostať s Kristom spojení.**

Aj keď 'vieme o Kristovi', máme čo stratiť, ak s Ním dennodenne nekráčame. Určite stratíme našu radosť, trpezlivosť, pokoru, lásku, vieru, nádej, a budeme dokonca riskovať, že stratíme svoju spásu. Ježiš

Kristus to zdôrazňoval svojim učeníkom tým, že povedal: **“Ja som vinič, vy ste letorasty... ako letorast nemôže niesť ovocie sám od seba, keby nezostal na viniči, tak ani vy, keby ste nezostali vo mne”** (Ján 15:5a,4b). Tým, ktorí odmietajú Krista, tieto slová vravia, „ako si myslíte, že môžete existovať mimo Božieho vesmíru? Ako sa môžete vyhnúť neodvratnému osobnému stretnutiu s Ním, ktorý vie všetko, a už určil deň, v ktorý bude súdiť celý svet? (Skutky 17:31) A prečo sa vôbec snažiť uniknúť, keďže želaním Boha je priniesť vám požehnanie, nie kliatbu; život a nie smrť? (Ján 3:16-17, Ezekiel 33:11) Tá istá pravda bola vyjadrená Dávidom v Žalmoch, kde povedal, **“Kam pôjdem od tvojho Ducha? Alebo kam uniknem pred tvojou prítomnosťou? Keď vystúpim na nebesia, ty si tam: keď si usteliem svoju posteľ v pekle, vid', ty si tam”** (Žalm 139:7-8). A učeníci Krista, popri tom, ako spoznávali Ježiša, spontánne došli k veľmi rozumnému záveru:

“Pane, ku komu pojdeme? Slová večného života máš!” (Ján 6:68)

DIMITRIS MASTORIS

Všetkému sa Priblížil koniec...

Za chvíľu sa všetko ukončí. Ešte aj tí, ktorí nepoznajú Božie Slovo vidia, že ľudstvo už nemá viac budúcnosť. Oveľa viac ľudia Boží, tí, ktorí poznajú Krista a Jeho pravdu, rozumejú, že možnosti sa veľmi zužujú. Dnes sa naplnia slova Ježiša Krista, ktorý povedal: „zmŕtvievajú ľudia od strachu a od očakávania toho, čo všetko príde na svet”. (Lukáš 21. 26). A určite to Ježiš Kristus vzťahoval na posledné dni, ktorými my prechádzame. Zo všadiaľ prichádzajú správy, ktoré sú nepriaznivé. Situácia sveta sa ustavične zhoršuje, a niekto by mohol povedať, že pre človeka neexistuje žiadna nádej. Ľudské hlasy o lepšej budúcnosti už viac nevedia presvedčiť a toto robí ľudí, aby cítili ešte väčšiu nebezpečnosť. Ale to čo je určité pre veriacich ľudí je, že sa veci majú inak. Tí, ktorí poznajú, že sice koniec sa priblížil, ale súčasne vedia, že koniec Božích ľudí je slávny a užasný. Kresťania neočakávajú katastrofu, ale vykúpenie, ako aj Ježiš Kristus hovoril svojim učeníkom: „A keď sa toto všetko začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie”. (Lukáš 21. 28). Sám Ježiš Kristus vyzýva človeka, aby

A toto je určite jediná radostná správa, ktorá prichádza priamo z neba, že existuje nádej pre každého človeka a stačí len, aby pozoroval na to, čo uvádza Božie Slovo, a aby si pýtal pomoc od toho, kto ho má rád a

je ochotný mu pomôcť. Dávid hovorí: „Pozdvihujem svoje oči k vrchom odkiaľ prichádza moja pomoc. Moja pomoc prichádza od Pána, ktorý učinil nebesia i zem”. (Žalm 121. 1 2).

Sám Ježiš Kristus vyzýva človeka, aby poprosil od Boha, a samozrejme ho ubezpečuje, že aj dostane čokoľvek, pretože láska Božia naproti človeku je daná a obeť Kristova na Golgotskom kríži svedčí o veľkej Božej láske naproti človeku. Čiže Ježiš Kristus hovorí: „Proste a bude vám dané, hľadajte a nájdete, klopte a otvorí sa vám, lebo každý, kto prosí berie, kto hľadá nachádza, kto klope otvorí sa mu. Alebo kto je z vás človek, ktorý keby ho jeho syn prosil o chlieb, by mu dal kameň? Alebo aj keby prosil o rybu, či mu azda podá hada? Ak teda vy, súc zlí, viete dávať svojim deťom dobré dary, o čo skôr dá váš Otec, ktorý je v nebesiach, dobré veci tým, ktorí ho prosia!”. (Matúš 7. 7 11).

Človek, ktorý húževnato hľadá toho, kto ho môže zachrániť od hrôz tohoto sveta a kto ho môže viesť bezpečne do jedného sveta spravodlivosti, musí zavolať meno Pánovo a iba Jeho. Božie Slovo hovorí: „Lebo každý, kto bude vyzývať meno Pánovo, bude spasený”. (Rimanom 10. 13). A apoštol Peter hovorí pre židov: „A ničo v nikom inom spasenia, lebo ani ničo iného mena pod nebom, ktoré by bolo bývalo dané ľuďom, v ktorom by sme mali byť spasení”.

(Skutky Apoštolov 4. 12). Čiže naša záchrana závisí od nášho rozhodnutia, toho čo si vyberieme. Ak si vyberieme vhodnú osobu a pozveme ju, vtedy sa naša spása stane skutočnosťou.

A tá vhodná osoba je Ježiš Kristus.

**On, ktorý zomrel za naše hriechy
a z mŕtvych vstal pre naše ospravedlnenie.**

... Pokracovanie zo strany 2

Naše zdravie otrásené byť môže, ale základy svojej lásky Boh položil na skutočnosti, ktorá je neostrasiteľná, nevyvrátiteľná a nezmeniteľná, a svojho syna, Ježiša Krista, dal ukrižovať na našu spásu (Ján 3:16, Rimanom 5:8).

Čo sa týka nášho tela, apoštol Pavol píše, že **“Spasiteľa očakávame, Pána Ježiša Krista, ktorý premení telo nášho poníženia, aby bolo súpodobným telu jeho slávy”**

(Filipanom 3:20b-21). Dovtedy bude mať kresťan každý dôvod vidieť nemoci ako „nástroje“ milosti Boha, ktoré sú vždy použité pre úžitok človeka, veriac, že **“ani smrť ani život nebude môcť odlúčiť nás od lásky Božej, ktorá je v Kristu Ježišovi, našom Pánovi”** (Rimanom 8:38-39).

DIMITRIS MASTORIS

Adresy cirkví

ALBÁNSKO: Sarande Lagia 2. št. 16-17h, ne. 10-12h. 00355-8523637 a 00355-682536975

ALBÁNSKO: Politsan (Skrapar) Lagia Pronovic st. 14-15h. ne. 10-12h. 00355-682287163

ALBÁNSKO: Tirana (Laprac) Gerg Legisi. ne. 10:30-12.30h. 00355-68220 5537

ALBÁNSKO: Elbasan Gurabardi, Social Party Building (2.p.) st. pi. 17-19h. ne. 10-12h. 00355-692163751 & 00355-5453562 a 00355-692121171

BULHARSKO : Sadovec 3 Roza Str. PLEVEN. so.19-20h. ne 16-18h 00359-6521-2513

BULHARSKO: Yambol Zachari Stoianov 2 Square. st. pi. 18-20h. ne.10-12h. 04632 030 Veselin Stoianov a 04635456 Raiko Raikov

BULHARSKO: Malak Manastir Ivan Tenev 7 0 0 3 5 9 - 4 7 2 7 4 2 5 Yantcho Iliev

BELGICKO: Brussels: Slobodná apoštolská cirkev Letnic - Rue Des Palais 343, 1000

Laeken. st. 8-9h. pi. 8-9h. a ne. 12-13h. 0032-2-5207510

BELGICKO: Charleroi 55 Rue Du Gouffre, 6200 CHATELINEAU st. 19-20h. ne.11:30-12.30h. 0032-071-392895

CYPRUS Larnaka: Apoštolská cirkev, George Viziinou 17A (vedľa vstupu do prístavu). st. 19-20h. ne. 10:30-12.30h. 00357-24665418

CYPRUS Lemesos: Ptolemeon 55, miestnosť 1. št. 19-20h. ne. 21:30-23:30h. 00357-25348889

CYPRUS Nicosia: Apoštolská cirkev. Zinas Kanther, 16 Karantoki build. 1. posch., č. 2. ut-št-pi. 20-21h, ne.10-12h. 00357-22678215

ANGLICKO: Londýn Slobodná apoštolská cirkev letnic - Bowes & Palmerston Rd., Palmers Green, North London N22 4RA. ne. 13.30-15h. a st. 19.30-21h. 0044(0) 7790138484

NEMECKO: Bietigheim Slobodná apoštolská cirkev letnic. 74321 Bietigheim - Bissingen Gustav Rau Str 20 (oproti PEUGEOT) po. st. pi. so. 19-21h, ne. 10-12.30h. 07142-221156

NEMECKO: Leonberg Slobodná apoštolská cirkev letnic - Mollenbachstr. 25, 71229. ut. št. so. 20-21h. ne 11-12.30h. 07152-75939

NEMECKO: Norimberg: Slobodná apoštolská cirkev letnic Hillerstrasse 25, 90429 Nuernberg (Nahe Maximilianstrasse). ut. a št. 19-21h, ne. 10-12h, 0911-3224619

SLOVENSKO: Giraltovece, BRATSTVO UČENÍKOV JEŽISA KRISTA, Kpt. NÁLEPKU 121, 08701; po. st. pi. 19.30-20.30h a ne. 11-12h, tel: 00421914251742

USA: New York: Slobodná apoštolská cirkev letnic - 20-47 Seinway Street, Astoria, Queens 11105 N. York; ut. pi. 20-21h, so. 19-20h. ne.11-12.30h. 001-718-728-6208

USA: Cleveland Ohio Slobodná apoštolská cirkev letnic; 4888 Pearl Rd, Cleveland, Ohio 44109; st. 20-21h. ne. 19-20h.

USA: Warren Ohio: Slobodná apoštolská cirkev letnic; 1734 North Rd. NE. Warren, Ohio 44483; ut. a pi. 20-21h. ne.11-12.30h. 330-372 3524 & 330-3724967

V Grécku je 121 kongregácií Slobodnej apoštolskej cirkvi Letnic, adresy ktorých sa dajú nájsť na: <http://www.christianity.gr>. Kázne si môžete v mnohých jazykoch vypočuť na Božom Slove na <http://www.wordofgod.gr>